

1. Cu Dom-nul a fi'n veac Eu do-resc ne'n-ce-tat! A - cest cu-

vânt îmi es - te mi - e stea pur-tă - toa - re, Stră-in și că - lă -

tor, Pe lu-me'a-ceas-ta sunt, Ca-lea mea'i sus în-drep-ta - tă, Spre

Ti-ne o Doam-ne, Că-tre cer, Că-tre cer, o Doam-ne, Că-tre cer.

2. Privesc spre 'nălțime, Patria mă cheamă,
Adesea în credință îmi pare a o vedea,
Atunci mi-e dorința, Îndată a pleca,
O tu cetate de aur, Nou Ierusalime.
De aur, De aur, Nou Ierusalime.

3. Se-ntâmplă când nori grei, Fac să nu-L pot vedea,
Când ca porumbul lui Noe, Zbor pe lângă arcă,
Când se răresc norii, După vifor dureri,
Curcubeu amintește, Mângâiere este.
Semn frumos, Nădejde, Din nou mă mângâie.

4. Iar când vine moartea, Sufletul atuncea.
Din moarte-n viață trece, Atunci triumfează,
Văzând din aproape, Ce era departe,
Atunci voi fi eu cu totul, Până-n veac cu Domnul,
Minunat și mărit, În regatul cel sfânt.